Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Рік видання XVII
№ 6 (2110).
ВІВТОРОК
13
СІЧНЯ
1976 р.
Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Центральный экземпляр
ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ПИШЕМО КНИГУ

КОМСОМОЛ КІРОВОГРАДЩИНИ — XXV з'їздові КПРС

місто Олександрія

● Міська комсомольська організація м. Олександрії нараховує 13 086 членів ВЛКСМ.

● На підприємствах трудиться 72 комсомольсько-молодіжні колективи. Тринадцять з них за 4,5 року завершили дев'яту п'ятирічку.

● За дострокове виконання соціалістичних зобов'язань золотими, срібними і бронзовими знаками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки» нагороджені 150 юнаків і дівчат.

● За роки п'ятирічки 2100 молодих виробничників стали ударниками комуністичної праці, 2317 — борються за це високе звання.

● Кожному робочому дню — Знак якості! — під таким девізом розпочали свою десяту п'ятирічку молоді виробничники міста гірників — Олександрії.

«Комсомол покликаний очолити рух молоді за виконання і перевиконання виробничих завдань, за оволодіння знаннями, - досягненнями сучасної науки й техніки...»

(З проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки»).

НЕВПИННИЙ ПОСТУП

Той, котрий піднімав червоне знамено ще в буремні роки Жовтня. І той, хто прийняв естафету, примножуючи нашу славу вільною, натхненною працею... Невпинне наше життя. Проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії висунув грандіозну програму нашого найближчого шляху. Десята п'ятирічка зробить ще міцнішою нашу економічну базу, поліпшить добробут трудящих. «Головні її завдання — підвищення ефективності виробництва, прискорення науково-технічного прогресу, зростання продуктивності праці, всемірного поліпшення якості роботи на всіх ділянках народного господарства», — ось наш орієнтир, визначений проектом.

Крокуючи в майбутнє, ми аналізуємо зроблене, виявляємо свої резерви, свої упущення, недоробки. Яка ж вона, формула безупинного поступу 13-тисячної армії комсомольців міста? Кожен виводив її активною трудовою діяльністю. За два останні роки п'ятирічки понад чотири тисячі молодих трудівників нагороджені знаками ЦК ВЛКСМ «Ударник-73», «Ударник-74», 18 — удостоїлись честі сфотографуватись біля Прапора Перемоги. Понад п'ять тисяч виробничників борються за звання «Кращий молодий робітник своєї професії», 692 з них достроково виконали особисту п'ятирічку.

Однією з ефективних форм залучення юнаків і дівчат до комуністичної праці є комсомольсько-молодіжні колективи. За роки п'ятирічки їх стало 72 проти 38 в 1971 році. Всі успішно виконують соціалістичні зобов'язання, а 19 — рапортували про завершення п'ятирічки за чотири роки. Підтримавши почин москвичів працювати «за себе і за того хлопця», комсомольсько - молодіжні колективи заводів — електромеханічного, рудоремонтного, підйомно-транспортного обладнання, міського змішторгу та інших включили в свої бригади ровесників з Олександрії, які загинули в роки війни, героїв підпільної організації «Спартак».

Колективи стали продовжувачами цінних ініціатив молоді країни. Так, комсомольсько - молодіжна бригада В. Бакуна з вуглерозрізу «Морозівський» успішно несе ударну вахту на честь сорокаріччя стахановського руху, комплексна бригада другої дільниці шахти «Світлопільська» включилась у змагання за видо-

Див. 2 стор.

НА ПОРОЗІ винятково важливого і відповідального екзамену стоїть Ленінський комсомол, вся радянська молодь. Учасники Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!» в січні — лютому цього року звітують про те, як вони живуть, працюють та навчаються за ленінськими заповітами, чим і як зустрічають знаменну подію в житті партії і всього радянського народу — черговий XXV з'їзд КПРС.

Як ти вивчаєш революційну теорію? Чи служиш взірцем у праці? Наскільки комуністична твоя мораль? Чи завжди ти критично оцінюєш досягнуте? Як сприяєш зміцненню своєї організації? Комсомольці всіх поколінь пам'ятають ці чіткі, глибокі питання, поставлені В. І. Леніним на III з'їзді РКСМ.

Сьогодні, друже, звітуючи перед партією і народом, перед товаришами по організації, ще і ще раз вдумайся в ці настанови, виміряй своє життя, думки, вчинки, діла високою ленінською позицією з тим, щоб мати право сказати: так, я повноправний спадкоємець і продовжувач славних революційних, бойових і трудових традицій, вірний борець за велику справу Леніна, Комуністичної партії.

Повідомлення, які надходять з усіх куточків нашої області, переконливо підтверджують: понад 160 тисяч юнаків та дівчат, учасників Ленінського заліку, з яких 129 тисяч комсомольців, як і вся радянська молодь, зустрічають XXV з'їзд КПРС ударною працею, відмінним навчанням, новими творчими звершеннями і сміливими планами в ім'я світлого майбутнього. Прикладом великої організаторської і політичної роботи по залученню юнаків і дівчат до активної участі у комуністичному будівництві є діяльність комсомольських організацій міст Олександрії і Знам'янки, Новоукраїнського, Вільшанського районів, Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, Світловодського заводу чистих металів. Проведення Ленінського заліку в цих організаціях свідчить, що він дав широку можливість для здійснення виховної роботи в комплексі, для органічного поєднання теоретичного навчання молоді з її практичною діяльністю.

НИНІ комітети комсомолу спрямували свої зусилля на забезпечення високого організаційного та ідейно-політичного рівня завершення заліку. Складені і затверджені на засіданнях комітетів комсомолу громадсько-атестаційні комісії та графіки атестації. В первинних комсомольських організаціях області проводяться збори, де учасники заліку звітують про те, як вони виконали особисті комплексні плани «Вчитися комунізму».

Атестаційна комісія повинна висловити об'єктивну думку про кожного з атестованих, зауваження, пропозиції, поради, занести їх до бланків планів та атестаційної відомості. По кожному напрямку особистого плану рекомендується виробити критерії атестації, виходячи з індивідуальних особливостей комсомольців, рівня їх освіти, родинного стану, професії, віку і т. д.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА атестація, яка в даний час проводиться в комсомольських організаціях, особливо знаменна тим, що вона співпадає з підбиттям підсумків соціалістичного змагання за право підписати Рапорт Ленінському комсомолу XXV з'їздові КПРС. Це, без сумніву, дає можливість ко-

ТВІЙ ОСОБИСТИЙ РАПОРТ

Головну увагу при атестації слід зосередити на глибокому і творчому вивченні комсомольцями, юнаками і дівчатами марксистсько-ленінської теорії, рішень грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС і IV сесії Верховної Ради СРСР, проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Атестуючи комсомольців по трудовій активності, слід перевірити виконання ними виробничих завдань, підвищених соціалістичних зобов'язань на честь пам'ятних дат, зустрічних планів, їх конкретну участь в соціалістичному змаганні, підвищенні продуктивності праці.

Особливо уважно слід поставитись до тих комсомольців, які ще не виконують норми виробітку, погано справляються з своїми службовими обов'язками. Для них необхідно визначити форми допомоги, дати час для виправлення становища.

Успішне проведення заліку неможливе без дальшого підвищення загальноосвітнього, професійного і культурного рівня молоді, вдосконалення фізичного і військово-патріотичного виховання. Необхідно підбити підсумки першого півріччя 1975—1976 навчального року у денних, вечірніх і заочних учбових закладах, системі комсомольського політичного навчання, на комсомольських зборах обговорити вклад кожного учасника заліку в завершальний рік п'ятирічки, успіхи, досягнуті в новому навчальному році, визначити внесок кожного в гідну зустріч партійного з'їзду.

Комітетам комсомолу приймати правильні рішення про надання права підписати Рапорт кращим з кращих — юнакам і дівчатам, комсомольсько-молодіжним колективам, які внесли конкретний, вагомий вклад у виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ.

Сьогоднішній рапорт з'їздові — це слово молоді про те, наскільки активно вона і надалі буде брати участь у виконанні і перевиконанні завдань грандіозної програми, накресленої партією.

Ми рапортуємо партії — партії, яка є честь, розум і совість нашої епохи. Ми складаємо звіти про свої діла з'їздові, який стане знаменною подією в житті партії і народу, історичною віхою на шляху нашої країни до комунізму. Всі, хто носить сьогодні біля серця комсомольський квиток, з почуттям високої гордості рапортують рідній Комуністичній партії про підсумки своєї роботи. Цей рапорт, друже, — про твою особисту участь у великій звитязі мирної доби за побудову комуністичного суспільства.

І. КОСТЕНКО,
завідуючий відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМ України.

Радянська дійсність щодобу підносить свої символи: ось шахтарі, які вийшли із забою усміхаючись щедрому сонцю — то люди, котрі помножують творчими, натхненними діяннями здобутки наших трудових перемог. Знаменням для трудящих усієї планети стала оновлена вільна праця кожного трудівника Країни Рад на благо рідної Вітчизни. Десята п'ятирічка, на поріг якої ступила вся наша країна, стане новим гігантським кроком у світле прийдешнє.

Обличчя гірників Олександрії сяють гордістю від усвідомлення ваги своєї праці, адже на стенді показників роботи змін і бригад щодня горять червоні зірки: шахтарі перевиконують свої виробничі завдання.

Фото М. ПАЛЬЧИКА.

За зразкове місто

КОМУ ДОГЛЯДАТИ ВУЛИЦІ?

В Кіровограді 287 двірників. Ще 130 чоловік, озброєних різноманітною технікою, працюють у шляхово-експлуатаційній дільниці міськкомунгоспу. На цю організацію і покладені обов'язки головного «прибиральника» обласного центру. Крім того, за кожним підприємством нашого міста закріплено [illegible] і проїзди. І все ж часом чистота їх полишає бажати кращого. Чому?

Див. 2 стор.

XXV з'їзду КПРС

НЕВПИННИЙ ПОСТУП

буток з лави тисячі тонн вугілля на добу, однією з перших у місті стала на трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС і успішно виборює право підписати Рапорт Ленінського комсомолу партійному з'їздові. В авангарді обласного соцзмагання йде молодіжний екіпаж тепловоза № 8 «Олександріявантажтранс», де старшим машиністом Л. Тертичний. Колектив завершив перше півріччя 1976 року.

Робітники — активні учасники руху в боротьбі за прискорення науково-технічного прогресу. В огляді взяли участь 1790 виробничників. За п'ятирічку вони подали понад 1500 рацпропозицій з економічним ефектом 1,2 мільйона карбованців.

Двісті молодих творців були учасниками Всесоюзної виставки на ВДНГ, 101 — стали її лауреатами. Серйозну увагу розвиткові технічної творчості приділяють комітети комсомолу електромеханічного заводу, розрізів «Головківський», «Бандурівський», обчислювального центру, ТЕЦ-3 і інших. На багатьох підприємствах створені молодіжні колективи, які удосконалюють технологію виробництва, впроваджують наукову організацію праці. Ось бригада обчислювального центру комбінату «Олександріявугілля». Тільки в завершальному році нею подано і введено в дію сім рацпропозицій з ефектом 6 тисяч карбованців. Деякі з них Міністерство вугільної промисловості УРСР рекомендувало для використання на інших споріднених підприємствах республіки. За ініціативою умільців було змонтовано і введено в дію обчислювальну апаратуру «Міськ». Ось де ініціатива, творчість, пошуки молодих! Джерела їх успіху, конкретний вклад у підвищення ефективності виробництва мають служити взірцем для всіх молодих олександрійців.

Вміння творчо застосовувати в повсякденному житті марксизм-ленінізм — ще один складник нашої діяльності в ідейно-політичному вихованні молоді. Юнаки і дівчата навчаються в 77 гуртках та теоретичних семінарах мережі комсомольської політосвіти. Яка ж ефективність навчання? 1846 слухачів працюють лекторами, агітаторами, політінформаторами, 179 — у 1975 році стали кандидатами в члени КПРС. Кожен член ВЛКСМ працює за особистим комплексним планом «Вчитися комунізму». Почалася атестація, яка глибоко і всебічно проаналізує виконання планів, рівень оволодіння слухачами марксистсько-ленінською теорією, конкретний вклад кожного у виконання рішень XXIV з'їзду КПРС і XVII з'їзду ВЛКСМ.

«Твій особистий вклад у п'ятирічку» — девіз тих, хто йде правофланговим, хто веде за собою інших. Це слюсар ЕМЗ В. Глущенко, токарі заводу ПТО Г. Удовик і М. Капуста, робітники В. Квашук, М. Нечипоренко, Л. Малая і сотні інших, які ще рік тому зустріли свою десяту п'ятирічку». «Жодного відстаючого поруч!», «Сьогодні рубіж новатора — завтра комсомольська норма!» — ось закон життя тисяч молодих виробничників Олександрії.

Широкого розмаху набуло змагання на честь форуму партії. Виявляючи недоліки, мобілізовуючи всю свою енергію, ми ведемо боротьбу з формалізмом у змаганні, наголошуємо, що суперництво лише тоді народжує творчі пошуки, ініціативу, бажання продуктивніше працювати, коли набуває масовості, порівняльності результатів. Ще подекуди ми недооцінюємо роль морального стимулювання, не забезпечується його поєднання з матеріальним. Є в місті підприємства, де мало створити комсомольсько-молодіжні колективи, ще недостатньо поширюється досвід передовиків. Все це ми й взяли на озброєння, вступаючи в десяту п'ятирічку.

Складна вона, формула нашого поступу до майбутнього. Проте її осмислюють і сприймають до серця молоді люди робітничого гарту, складові цієї величної формули виводять дужі руки юнаків і дівчат Олександрії.

В. СИДЯК,
перший секретар Олександрійського міськкому комсомолу.

Дехто твердить, що не жіноча це професія. А дівчата з будівельно-монтажного управління «Олександріявугілля» вважають, що бути будівельником — велика гордість і честь.

Жіноча бригада бетонників, очолювана Л. Звєрєвою, йде в авангарді змагання, достроково завершила п'ятирічку. Зразки ударної праці показували молоді бетонниці на реконструкції Димитрівської брикетної фабрики, виконуючи завдання на 110—150 процентів.

Достроково завершили п'ятирічку В. РОМАНЮК та Г. РІЗНИЧЕНКО. Вони — ударники комуністичної праці.

Фото М. ПАЛЬЧИКА.

Див. 3 стор.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС

КОМУ ДОГЛЯДАТИ ВУЛИЦІ?

- КОЛИ БАГАТО ГОСПОДИНЬ...
- ДИСПЕТЧЕР БЕЗ ТЕЛЕФОНУ
- ПОГАНІ ДОРОГИ — ДОРОГА РОЗКІШ
- МІСТО ПРИБИРАТИ ...НЕВИГІДНО

Проектом ЦК КПРС до XXV з'їзду партії передбачається значний розвиток автомобільного будівництва, розширення транспортних послуг населенню. А автомобілю потрібна дорога впорядкована, чиста, зручна. І нам, мешканцям, приємно бачити вулиці своїх міст і сіл опоряджсними, красивими. Ось тому проектом запланований дальший благоустрій населених пунктів. Наш кореспондент М. Біденко зустрівся з начальником шляхово-експлуатаційної дільниці А. Ю. МІШИНИМ та з її головним механіком В. П. ХАЛІНИМ і вівів розмову про турботи і проблеми господарників обласного центру.

Кореспондент. Аркадію Юрійовичу, за чистоту на вулицях міста відповідає чимало організацій. Але ж недарма кажуть: де багато господинь, там хата неметена? Один господар повинен бути?

Мішин. Звичайно. І такий господар є — районні відділи комунального господарства. На нашу організацію, як на відділ міськкомунгоспу, покладено найважливіше — підтримання у належному стані головних магістралей обласного центру, по яких проходять автобусні і тролейбусні маршрути, центральних вулиць і площ. Згідно заявок райкомунгоспів ми і виконуємо роботи.

Кореспондент. А хто координує зусилля всіх організацій і підприємств по прибиранню?

Мішин. Виконкоми. Обов'язки оперативного координатора дій на випадок негоди покладені і на нашого чергового. Згідно інструкції, він зобов'язаний повідомити «шефські» організації про загрозливе становище на «їхніх» вулицях. Про стан вулиць добре турбується і міський відділ державтоінспекції. Але нам хотілося б, щоб такими ж господарями і контролерами стали дільничні міліціонери та працівники міськсанепідстанції. На жаль, останні лише констатують факти. І мало ведуть попереджувально-профілактичні роботи.

Дуже добре до своїх обов'язків, щодо закріплених вулиць, ставиться колектив виробничого автооб'єднання «Кіровоградважавтотранс». Тут ця справа поставлена чітко: призначені відповідальні, розподілені обов'язки.

Але більшість заводів, фабрик, автопідприємств не дуже охоче беруть на себе функції двірників. З січня лише автооб'єднання та завод «Червона зірка» вислали робітників на вулиці. Як правило, три—чотири дні минає після снігопаду, сніг під колесами машин вминається до міцності заліза, аж тоді виходять на вулиці «шефи». Довбають лід ломами, ріжуть бульдозерами, і, звичайно, проклинають зиму, сніг і «чужі» обов'язки. Ось, наприклад, за «Червоною зіркою» закріплені вулиці Орджонікідзе, Київська, Медведєва, Фрунзе, Училищний провулок та інші. Але ж подивіться, в якому вони стані! Завжди брудні, з намерзлим льодом!

Ще менш охоче керівники підприємств прислуховуються до наших вказівок. Як правило, просто відмахуються. Тож трапляється, що в ожеледь ми посилаємо свої машини посипати відсівом «чужі» вулиці.

Кореспондент. Але ж ви можете написати доповідну міськвиконкому про організації, котрі погано турбуються про чистоту міста?

Мішин. Можемо. Навіть маємо право. Але не робимо того. Чому? Давайте повернемось до цього питання пізніше.

Кореспондент. Закріплення вулиць за підприємствами — це, звичайно, вимушений захід. Найкраще було б, аби одна ваша організація цим займалась, чи не так?

Мішин. Звичайно. Але шляхово-експлуатаційна дільниця не має достатньої матеріально-технічної бази. У нас 12 поливо-мийних машин. 4 з них переобладнані на піскорозкидачі, одна розбризкує рідкі хлориди в ожеледь, одна — воду возить, а решта обладнана щітками й ножами для зими. Маємо 4 снігонавантажувача і 7 самоскидів. А в умовах Кіровограда на один снігонавантажувач потрібно 6 самоскидів. Отже, 2—3 нові продуктивні машини стоять без діла. Маємо ми ще й навантажувач на базі трактора ДТ-55. Цей навантажувач — мій ровесник. Від старості в ньому постійно щось псується. А якщо вийде з ладу серйозно, то вантажити на машини відсів і хлориди буде нічим. Уявляєте, як ми боїмось за нього в ожеледь? Не раз просили міський і обласний відділи комунального господарства придбати новий колісний навантажувач, але поки що — безрезультатно.

Кореспондент. І все ж техніка у вас є?

Мішин. Є. Зараз ми відрядили наших працівників отримувати нові машини. Проте справу вирішує не лише техніка. Наша організація сильна колективом. Знаєте, люди у нас дуже хороші, роботящі. З любов'ю ремонтують стару техніку, охоче працюють на ній. Вони люблять своє місто. Це водій піскорозкидача Б. О. Мостепанюк, машиніст навантажувача С. І. Бабак, машиніст снігонавантажувача М. О. Капінус та інші.

У нас непогана й база. Майстерня є, кілька верстатів. Маємо навіть кузню. Хоч примітивну, на рівні Київської Русі, зате свою. Одна біда — запчастин немає. Втім, про це краще розповість головний механік дільниці Віктор Павлович Халін.

Халін. За три роки на нашу дільницю не виділено жодного підшипника. На 70 одиниць техніки. Спецмагазин «Сільгосптехніка» нас практично не обслуговує. Контора облжитлоостачторгу дає агрегати, але не часто.

Немає приміщень для ремонту техніки. Крупногабаритні грейдери доводиться ремонтувати надворі. Це взимку!

За рік ми отримали 500 кілограмів зварювальних електродів. Дуже мізерна кількість. Ще стільки ж ми випрошуємо на великих заводах. І якщо щось необхідно дістати для ремонту, інструменти чи запчастини — звертаємось до «багатих родичів»: на заводи, в автопідприємства.

Мішин. Ще і відповідь на ваше запитання: чому ми не подаємо скарг на підприємства, котрі неохоче прибирають вулиці. І ще біда. Для ремонту покриття вулиць взімку ми отримуємо з облрембудтресту 3—4 машини асфальту щодня. Цього дуже мало, необхідно 10—12 як мінімум!

Кореспондент. Аркадію Юрійовичу, одного разу довелось бачити таку картину: на перехресті вулиці Орджонікідзе та Училищного провулка гусеничний бульдозер розбивав намерзлий лід. А з чотирьох кінців довгими низками стояли автобуси, тролейбуси, автомобілі. Рух на півгодини припинився. Чи не можна такі операції проводити вночі?

Мішин. Очевидно, то працювали червоногорівці. Намерзлий лід — наслідок невдало зробленої зливної каналізації, яку «Червона зірка» ще півк не може довести до кінця. А в цю каналізацію вкладено майже 100 тисяч карбованців!

Взагалі ж більшість робіт, які веде ШЕД, так чи інакше заважають руху транспорту. Проте, фінансові органи не дозволяють нам вести їх лише вночі. Фонд заробітної плати «не витримає», бо нічна праця вимагає певних доплат. Тому на третій зміні робиться лише найнеобхідніше: підмітаються і поливаються вулиці.

Кореспондент. А як поставлена у вас оперативна служба? Адже диспетчер у ШЕД є?

Мішин. Так, диспетчер наш керує виїздами машин. Але він повністю відрізаний від навколишнього світу. В нього немає.. телефона! На всю організацію — один телефон, в кабінеті начальника. До нього підключено паралельний апарат. Біда з цим телефоном! Інколи дзвонять — «Пришліть цистерну води!». Я обіцяю, іду до диспетчера, а він відповідає, що такої можливості нема, цистерна на виїзді.

Кореспондент. Як же в таких умовах шляхово-експлуатаційна дільниця виконує план?

Мішин. В минулому році завдання по обсягу робіт і по прибутках виконали. Наш план складається з трьох показників: використання бюджетних коштів (це плата від комунгоспів за прибирання міста), надходжень з інших організацій (оплата послуг за користування технікою, підвезення води, асфальтування відомчих територій, приватні послуги) та прибутків. (73 тисячі карбованців на 1976 рік). З бюджетних коштів (440 тисяч) багато не візьмеш, тисяч тридцять карбованців, не більше. Прибуток іде, в основному, з надходжень від сторонніх організацій, сума яких на 1976 рік запланована 64 тисячі карбованців. 43 тисячі карбованців прибутку треба зуміти взяти від цих 64 тисяч надходжень! Ось і спробуй. А ми не можемо не виконувати плану! Тому залишається одна лазівка: знаємо, що коли не вичерпаємо бюджетних коштів, нас сварити не будуть. І якщо візьмемо більше «з боку» — теж. Розумієте, що це значить? Щоб виконати план 1976 року, нам вигідно возити комусь воду, віддавати в користування грейдер, асфальтувати двори, а не прибирати місто...

Від редакції: Ось невеличкі повідомлення, котрі слугуватимуть коментарями. Начальник відділу експлуатації автобусного парку А. Б. Самовол заявив, що в день першого снігопаду 23 листопада автобуси майже всіх маршрутів не доходили до кінцевих зупинок, повністю порушився ритм руху транспорту по місту. А старший інженер цього ж відділу А. Д. Крищук додав, що через погану якість прибраних вулиць за 11 місяців 1975 року сталося 2365 вимушених заїздів маршрутних автобусів у парк на ремонт. Якщо врахувати, що за кожен заїзд втрачається 6—10 запланованих рейсів, а кожен рейс автобуса «коштує» 6 карбованців 50 копійок, то «розкіш» мати погані дороги нам обходиться в кругленьку суму — близько 130 тисяч карбованців на рік. І це лише по одному автопідприємству!

А моральний збиток, який несуть пасажири? Адже, якщо технічна служба не може вислати підмінний автобус, доводиться збільшувати інтервал руху

Не зручно транспорту на наших вулицях. Ще гірше — перехожим. Слизькі тротуари, калюжі у вибоїнах. Завідуючий Кіровоградським міськздороввідд і л о м М. Л. Ткач повідомив, що лише з 25 листопада по 25 грудня у травматологічні пункти, поліклініки та лікарні міста звернулись 961 чоловік з «вуличними» травмами.

Якщо проїжджі частини вулиць прибирає техніка, то головні знаряддя двірників на тротуарах і в дворах — мітла і лопата. Як виключення — ЖЕК № 7. Контора має ручну снігоочисну машину, котра здатна прибирати сніг товщиною... не менше метра! Втім, вона давно не працює. І не лише тому, що такого щедрого снігопаду в Кіровограді не бачили навіть старожили. Машина вийшла з ладу.

Не всі ЖЕКи мають тротуаро - прибиральні машини, а ті машини, що є — старі. Скоро їх спишуть. Питання запчастин для жеківської техніки стоїть ще гостріше, ніж для ШЕД.

Отже, кому доглядати вулиці!

XXV з'їзду КПРС

Свято творчості

Інтерв'ю з переможцями змагання, нагородженими перехідними Червоними прапорами міськкому комсомолу за дострокове завершення дев'ятої п'ятирічки.

С. АНДРЄЄВ, БРИГАДИР КОМСОМОЛЬСЬКО - МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ ЕКСПОРТНОЇ ДІЛЬНИЦІ ЗАВОДУ ПТО: «Бригада за 4,5 року виконала свою п'ятирічку. Десята ввійшла в кожен будинок, сім'ю, виробничий колектив. Але вона не добрий чарівник, який роздає щедрі дарунки. Тому ставимо питання так: п'ятирічка тобі, а ти — їй. Звертання партії до комсомолу як ударного загону десятої п'ятирічки — велике довір'я. Напруженою працею комсомол виправдає його».

В. СКРИПНИК, ГРУПКОМСОРГ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ ТЕСЛЯРІВ БУ-2 ТРЕСТУ «ОЛЕКСАНДРІЯВАЖБУД»: «Якість — головна вимога десятої п'ятирічки. Вона вимогливо ставить питання перед тими, хто, прикриваючись «колективною відповідальністю», ще видає брак. Настав час трудитися добре, без прорахунків, з відмінною якістю. Якщо молодий — вчись майстерності, бо від професійного почерку залежить твій особистий внесок, честь колективу. А добре, якісне ведення житлового будівництва у великих масштабах — це численні новосілля, наша спільна радість. Тож усвідомлення будівельниками високої відповідальності — веління нашої робітничої совісті. Працювати у новій п'ятирічці ще натхненніше і якісніше! — то наш девіз.

І. ПОЛІЩУК, БРИГАДИР КОМСОМОЛЬСЬКО - МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ ІДАЛЕНЬ № 3—8 ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ПОСТАЧАННЯ КОМБІНАТУ «ОЛЕКСАНДРІЯВУГІЛЛЯ»: «Підняти на вищий рівень добробут народу», — наше завдання, що випливає з проекту ЦК КПРС. Це, передовсім, значне поліпшення системи громадського харчування, якість нашої продукції. Нині, як ніколи, успіх залежить від організації діяльності бригади. І саме тут повинна бути виявлена твоя громадська позиція, переконаність, вміння жити в колективі, відчуття спільної відповідальності за кожну справу.

І ПОРУЧ — ПЛЕЧЕ ВЕТЕРАНА

На електромеханічному заводі працює понад тисячу молодих виробничників. І комітет комсомолу робить все для того, щоб трудова біографія юні збагачувалась, щоб зростала професійна майстерність кожного. Велику роль у становленні робітничої зміни відіграє наставництво. Виховання комуністичного ставлення до праці, відповідальності за доручену справу, — ось завдання, які вбачають наставники заводу в роботі з молоддю.

Нині у нас працюють робітники ста дев'яти різних спеціальностей. А в першому році десятої п'ятирічки треба навчити 1130 молодих виробничників. 110 наставників і стільки ж інструкторів свято виконують свій почесний обов'язок. На заводі, в школах комуністичної праці здобувають новий фах 287 чоловік, 615 — охоплені економічним навчанням. 87 вчаться у вузах, 43 — в технікумах, 45 — у школах робітничої молоді.

«Кожному молодому робітникові — майстерність наставників-передовиків», — під таким девізом відбувся у нас зліт. Він став демонстрацією спадкоємності поколінь. Перед присутніми виступили секретар парткому П. М. Олійник, слюсар-монтажник В. М. Павлов, молодий робітник Сергій Костиря.

Працювати так, щоб з честю виконати високі соціалістичні зобов'язання десятої п'ятирічки, рука об руку, разом з старшими, застосовувати їх досвід, — ось бойове завдання молоді. **«Виховання юнаків і дівчат в дусі поваги і любові до праці завжди було і залишається одним з головних завдань Ленінського комсомолу»**, — говорив Л. І. Брежнєв на XVII з'їзді ВЛКСМ. І ми втілюємо цю настанову у життя, щоб молодь завжди відчувала поруч плече ветерана. У проекті ЦК КПРС наголошується на навчанні молоді, на підготовці висококваліфікованої робітничої зміни. І входимо ми в нову п'ятирічку, нічого не розгублюючи з набутого досвідом ветеранів, з бажанням працювати ще натхненніше, ніж учора, у повній готовності на кожному конкретному робочому місці чесно виконати свій робітничий обов'язок.

В. ВЛАСЕНКО,
секретар комітету комсомолу електромеханічного заводу.

ПОЧНИ БІОГРАФІЮ НОВОБУДОВИ...

Вступаючи в десяту п'ятирічку, згадуєш людей, з якими звела тебе і здружила минула, дев'ята. Різні біографії, різні долі. І в чомусь вони схожі, близькі...

«П'ятирічка — тобі, ти — п'ятирічці!» — під таким девізом трудилися всі ми, члени комсомольсько-молодіжної бригади, яку очолює Григорій Русаков.

П'ять років тому починалася трудова біографія бригади, кожного з нас. І ми, молоді робітниці, як і мільйони ровесників у нашій країні, рядок за рядком осмислюємо проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії. Кожен з нас бачить у ньому відображення своєї долі, свого невеликого, але такого об'ємного відрізку життя. Обдумуємо пережите за п'ять літ, осмислюємо майбутнє. Згадаймо директиви XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки. Там завдання для нас звучало так: «Здати в експлуатацію 544 мільйони квадратних метрів житла». Нині рядки ще більш вагомі: «Побудувати 545 — 550 мільйонів квадратних метрів житла».

У минулій п'ятирічці здійснилась моя заповітна мрія — я стала будівельником. У кожній з новобудов, яку споруджували разом з друзями, вчуваю тепер часточку своєї праці, своєї творчості. Росте, молодіє наше місто. Дивишся на нього з риштувань новобудов і мрієш, мрієш... А яким буде воно ще через п'ять років?.. Безперечно — ще більше

Див. 4 стор.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ГАВАНА. У столицю Республіки Куба прибула делегація руху комуністичної молоді Франції, очолювана генеральним секретарем цієї організації, кандидатом у члени ЦК Французької компартії Жан-Мішелем Каталою. До складу делегації входить також генеральний секретар Всесвітньої федерації демократичної молоді Жан-Шарль Негр. Посланці комуністичної молоді Франції проведуть переговори з членами керівництва Спілки молодих комуністів Куби, здійснять поїздку по країні.

ДЕЛІ. Минуло десять років з дня виходу в світ першого номера тижневика «Юс реа'ю», («Молодіжний огляд»), який тут видається. Всі ці роки газета розповідає десяткам тисяч молодих індійських читачів про події в міжнародному молодіжному русі, про боротьбу народів і молодого покоління за мир, свободу і незалежність, про досягнення країн, які розвиваються, в будівництві незалежної економіки і культури, про дружні індійсько-радянські зв'язки. З нагоди ювілею газету поздоровив президент Індії Ф. А. Ахмед. У посланні президента висловлюється надія, що газета і далі служитиме благородній справі виховання молоді в дусі інтернаціоналізму, зміцнення уз дружби між СРСР і Індією.

ХАНОЙ. Понад 43 тисячі абітурієнтів почали складання вступних екзаменів до вищих навчальних закладів Сайгона — міста, яке носить ім'я Хо Ші Міна. Почався перший після визволення Південного В'єтнаму прийом до університету та інститутів міста, які працюватимуть уже за новою навчальною програмою. Більшість майбутніх студентів становлять демобілізовані бійці Народних збройних сил, робітники і селяни.

БРЮССЕЛЬ. Науково-дослідна діяльність університетів Бельгії поставлена під загрозу у зв'язку з планами «раціоналізації» системи освіти в країні, які передбачають скорочення асигнувань на вищу освіту.

Згідно з новими положеннями, субсидії Льєжському університетові, наприклад, скорочуються на 263 млн. франків. Це означає, заявив у сенаті депутат Г. Пак, звільнення десятків співробітників університету.

Повідомлення про звільнення у зв'язку з нестачею коштів одержали співробітники й інших бельгійських вищих навчальних закладів. Не відновлені контракти з багатьма працівниками Брюссельського і Лувенського університетів.

(ТАРС).

Рік новий — турботи старі

«Коли б дорослі вірили в існування Діда Мороза, то десятки тисяч італійців, напевно, звернулися б до нього з одним і тим же проханням — допомогти знайти роботу». З цими рядками з новорічного коментаря однієї з римських газет, безсумнівно, погодяться мільйони громадян США, Франції, Канади, Англії, Японії, ФРН та багатьох інших країн капіталістичного світу. Ці країни, які вже два роки терплять від економічної кризи, вступили в новий рік з старими турботами: скорочується виробництво, зростає інфляція, закриваються все нові підприємства, і, як наслідок усього цього, збільшується безробіття. В промислово розвинутих державах капіталістичного світу не мають роботи більш як 17 мільйонів чоловік.

Хіба не красномовні такі цифри? У США безробіття охоплює тепер 9,2 процента робочої сили, тим часом як серед молоді воно досягло 21 процента, тобто кожен п'ятий молодий американець не може знайти роботу. Проблема безробіття викликає почуття розчарування і безвихідності у молодого покоління Англії, пише газета «Санді таймс».

Чому ж так багато юнаків і дівчат на Заході з перших же кроків свого самостійного життя зустрічаються з таким страшним фактом, як неможливість знайти роботу? Справа в тому, що дискримінація молоді, так само як і дискримінація жінок або «кольорових», — одна з істотних рис капіталістичної системи. В умовах же економічної кризи підприємцям найлегше «відігратися» саме на цих категоріях трудящих: вони скорочують їм заробітну плату, викидають за ворота підприємств, відмовляють у наймані на роботу. Крім того, система освіти на Заході позбавляє багатьох дітей з не досить забезпечених сімей можливості здобути професію. А влаштуватися на роботу без професії в період кризи, коли кількість робочих місць неухильно скорочується, справа вкрай важка. Ось чому англієць Стівен Хемфрі, як і сотні тисяч його ровесників в Англії, США, Японії та інших країнах, щодня ось уже протягом кількох місяців після закінчення школи безуспішно ходить на біржу праці...

Гризня в хунті Піночета

Повідомлення, які надходять з Чілі, свідчать про загострення політичної кризи фашистського режиму генерала Піночета, кризи, породженої банкрутством економічної політики цього режиму і зростанням його міжнародної ізоляції. В хунті виникли чвари. Вони викликані незгодами між генералами у питанні про те, чи не слід дещо «лібералізувати» методи управління країною. Чвари в хунті набрали таких розмірів, що в результаті їх пішов у відставку один з прибічників Піночета — начальник генерального штабу генерал Арельяно Старк, одна з найвпливовіших фігур хунти, які визначали її політику.

Однак «добровільний» вихід Старка у відставку не вирішив для хунти всіх її проблем, і, як стало відомо, десять генералів чілійської армії надіслали Піночету заяву з ультиматумом, в якому вимагають його відставки і «негайної радикальної зміни політичного курсу».

За короткий час перебування Піночета при владі країна опинилася на грані економічної катастрофи. Різко скоротилося промислове виробництво, шаленими темпами зростає інфляція, нестримно збільшується кількість безробітних. За останні два роки ціни на товари широкого споживання, в тому числі на продукти харчування, зросли в 32 рази. Не має роботи 15 процентів працездатного населення країни. Трудове населення Чілі живе на голодному пайку.

Отже, частина чілійської військової хунти вимагає відставки Піночета.

Т. КУДРЯВЦЕВА,
О. АНІЧКІН.

Планета „МК"

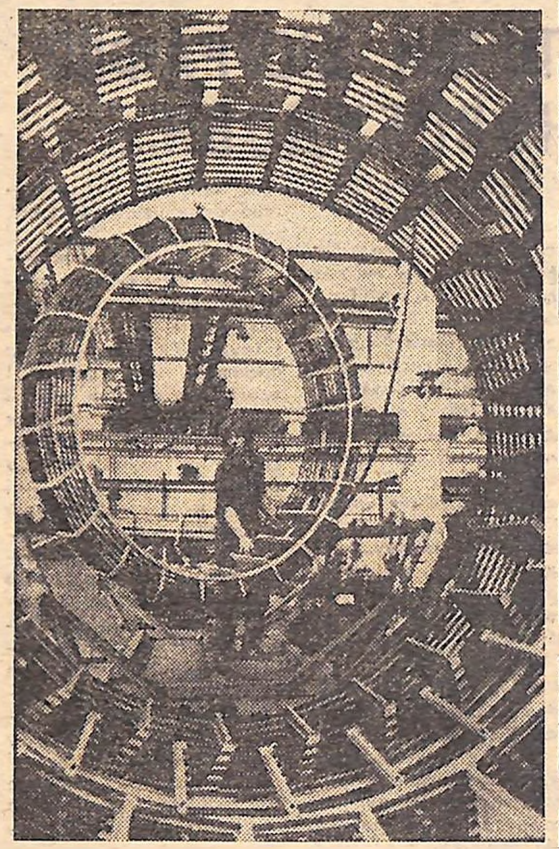

ПРОДУКЦІЯ НАРОДНОГО ПІДПРИЄМСТВА В ВЕЙМАРІ (НДР), ЩО ВИПУСКАЄ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКУ ТЕХНІКУ, КОРИСТУЄТЬСЯ ВЕЛИКИМ ПОПИТОМ В БАГАТЬОХ КРАЇНАХ СВІТУ. ГОЛОВНІ ТОРГОВІ ПАРТНЕРИ КОМБІНАТУ — КРАЇНИ — ЧЛЕНИ РЕВ І В ПЕРШУ ЧЕРГУ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

НА ФОТО: В МОНТАЖНОМУ ЦЕХУ ВЕЙМАРСЬКОГО КОМБІНАТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ ІДЕ СКЛАДАННЯ КАРТОПЛЕЗБИРАЛЬНОГО КОМБАЙНА. 23 ТАКИХ КОМБАЙНИ СХОДЯТЬ ЩОДНЯ З КОНВЕЄРА ПІДПРИЄМСТВА.

Будівництво спортивних споруд — справа комсомольська

В березні 1973 року обласний комітет ДТСААФ та обком ЛКСМУ прийняли спільну постанову про підтримання ініціативи комсомольців і молоді Донецької області, які включились в комсомольсько-молодіжну трирічку будівництва об'єктів військово-технічної та фізичної підготовки. На три роки в області було визначено великий обсяг будівництва. Наприклад, в місті Олександрії вирішили побудувати навчально-виробничий корпус автомобільної школи, в Голованівському і Добровеличківському районах треба було побудувати будинки технічного навчання. Всюди планувалось відкрити нові стрілецькі тири. Велику увагу слід було надати обладнанню спортивних майданчиків для занять за програмою комплексу ГПО. Всі ці заходи, безумовно, сприяли б дальшому розвитку військово-технічних видів спорту, поліпшенню роботи технічних гуртків і курсів, удосконаленню оборонно-масової роботи.

Добре визначились у цій справі комсомольці Олександрії. Молоді робітники, учні технікумів виходили на суботники і недільники, працювали на об'єктах після робочих змін. На їх рахунку більше 3 тисяч людино-днів. І ось результати — побудовано 8 стрілецьких тирів, 3 спортивних зали, десятки комплексних майданчиків, де молодь складає нормативи нового фізкультурного комплексу.

Таку ж активність проявили юнаки та дівчата Світловодська, які в ході трирічки побудували 5 стрілецьких тирів, 4 кімнати для зберігання зброї. В районних центрах області — Знам'янці, Ульяновці, Вільшанці, Новомиргороді, Гайворонні теж з'явились типові стрілецькі тири. Мають тепер де підготовлятись до змагань з кульової стрільби призовники з Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства, Новоукраїнського цукрозаводу.

Проте не всюди комсомольські та дтсаафівські активісти вибрали правильний орієнтир. У багатьох районах плани трирічки і так, і залишились на папері. В першу чергу це стосується Кіровоградського, Маловисківського, Новоархангельського, Бобринецького, Петрівського та Добровеличківського районів. Наприклад, в Кіровоградському районі було вирішено за 3 роки побудувати 2 тири, 27 кімнат для зберігання зброї, 20 майданчиків для складання нормативів комплексу ГПО. А що зроблено? І в РК ЛКСМУ, і в райкомі ДТСААФ тепер для підсумків нема жодної гожої цифри. Бо фактично про трирічку тут забули. Подібне і в Новоархангельському районі, де планували побудувати 20 тирів, 63 комплексних майданчики.

ПРО УМОВИ І БАЙДУЖІСТЬ

На обласні змагання приїжджають спортсмени з міст та сіл Кіровоградщини. Одразу помітні наслідки байдужості дтсаафівців та комсомольських працівників. Бо, де немає тирів, інших військово-технічних спортивних споруд, там, звичайно, і немає умов для підвищення майстерності спортсменів. Наприклад, під час фінальних змагань VI літньої спартакіади не були представлені команди з Петрівського та Бобринецького районів. Причина ясна — таких команд там і не згуртовували.

Нині прогаєного не надолужиш, плани трирічки залишились заради планів. Але перед дтсаафівцями, комітетами комсомолу стоїть те ж саме завдання — допомогти молоді в складанні звітів з фізичної та військово-технічної підготовки. Тому будівництво спортивних споруд залишається проблемою № 1. І її вирішувати треба негайно.

В. МАШУК,
старший інструктор обкому ДТСААФ.

XXV з'їзду КПРС

Одним з перших в Олександрії, у червні 1974 року завершив четверту п'ятирічку слюсар електромеханічного заводу, молодий комуніст, член комітету комсомолу, депутат міської Ради Валерій Глущенко. Він удостоївся золотого знака ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки».

Валерій ГЛУЩЕНКО:

„ЯКІСТЬ ПЛЮС ЕФЕКТИВНІСТЬ“

Ця формула трудового суперництва стала визначальною для всіх 788 комсомольців, шести комсомольсько-молодіжних бригад підприємства У 56 країн світу йде наша продукція. Тому тримати марку світових стандартів — наш прямий обов'язок, бо інакше не можна. Нині завод видає 86,1 процента виробів із Знаком якості.

Справжнє соціалістичне змагання стає ефективним тоді, коли створені всі умови на кожному робочому місці, коли ми маємо можливість виявляти свою ініціативу, здібності. Науково-технічний прогрес залежить від нас самих, від нашої творчості. Пошуки, дерзання стали наслідком того, що введено в дію ряд раціоналізаторських пропозицій. За п'ятирічку ми ввели конвейєрне складання універсальних блоків станцій регулювання режимами. Як наслідок, майже в 4 рази зросла продуктивність праці.

Як бачите, науково-технічний прогрес став нашим спільником. До того ж, слід наголосити: «якість плюс ефективність» стала можливою у нас завдяки натхненному, творчому ставленню кожного до праці.

ПОЧНИ БІОГРАФІЮ НОВОБУДОВИ...

(Закінчення. Поч. на 3-й стор.).

оновленим, кращим. Подарунок малятам — дитсадок на 140 місць, багатоповерховий будинок для робітників заводу підйомно - транспортного обладнання, де справлять новосілля 76 сімей кранобудівників, новий адміністративно-побутовий комплекс і понад 10 тисяч квадратних метрів виробничої площі для електромеханічного заводу... Ці будови зведені в кінці завершального року і стали подарунком молодих виробничників до XXV з'їзду КПРС.

Ми, молоді дівчата, закінчивши п'яте і сьоме профтехучилища, починали з цих риштувань свою трудову біографію, свою п'ятирічку. Завершили її достроково, і бригада здобула першість у соціалістичному змаганні по тресту. Ми — маляри, бетонники, штукатури, облицювальники... Цікаві і відповідальні професії. Від нас залежить зовнішній вигляд будов, інтер'єр їх приміщень. І ми робимо все, щоб якісною, продуктивною була наша віддача, наша праця.

З гордістю ми говоримо про будови, про рідний колектив. В новобудовах країни — труд тисяч і труд моїх товаришів по професії, моїх друзів. І все в ім'я людини, для її блага. Ось оцей зв'язок особистого з громадським, ця причетність до великих справ країни — і є наш високий духовний зв'язок з тими мільйонами радянських трудівників, які на інших, не менш важливих ділянках творили дев'яту п'ятирічку. Серед них і мої подруги — будівельниці Катерина Пістружак, Наталка Богач, Марія Матвєєва та десятки інших. А країну свою в десятій п'ятирічці ми бачимо багатшою, ще могутнішою, і для цього ми всі ставатимемо господарями будов, щоб залишати вагомий «свій слід у житті», щоб завжди святкувати радість творення.

К. МОЙСЮК,
комсомолка, будівельниця БУ-3 тресту «Олександріяважбуд».

Олександрія — місто молоді й студентів. Кожен четвертий житель тут молодий. А де молодість, там щира й задушевна пісня, запальний танок, жарти й веселощі. Учні індустріального, медичного, культосвітнього технікумів, профтехучилищ вміло поєднують навчання з участю в художній самодіяльності. Молоді виробничники електромеханічного заводу, діаграмних паперів, комбінату «Олександріявугілля», швейної фабрики теж дружать з піснею. Понад сім тисяч юнаків і дівчат міста, які беруть участь в десятках агітбригад, естрадних оркестрів, драмколективів, несуть мистецтво співу й танцю трудівникам, надихають їх на натхненну працю, дарують приємні зустрічі з прекрасним.

На фото: славлять радість праці учасники художньої самодіяльності культосвітнього училища.

Фото М. ПАЛЬЧИКА.

ШКОЛА. УРОК. УЧЕНЬ.

ПУСТІТЬ НАС В НАУКУ

ТРІЙКА З „МІНУСОМ“

Недавно пройшов у нас диспут. Сперечалися до хрипоти. А тема була така: «Трійка — оцінка чи життєвий принцип?». Буває ж так: отримує людина в школі трійку, звикає до ролі «середнячка», а потім і далі йде «середнячком» у житті. Так з'являються «сіренькі» будівельники, «сіренькі» шофери, «сіренькі» робітники. Лишають по собі потріскані стіни новобудов, розгублене зерно на дорогах, браковані деталі в цеху. «А хіба мені більше всіх треба...».

Не знаю, хто як, а я найбільше не люблю трійку саме за це. І на диспуті воювала з апологетами трійчиної «сірості» на всіх «фронтах».

Гаряча була дискусія. Звичайно, у вогні суперечки важко зосередитись, важко зважити все. А прийшла додому і замислилась: раптом в дечому праві були мої опоненти, раптом серйозні деякі їх аргументи?

ТРІЙКА З „ПЛЮСОМ“

Взяти, приміром, нашу школу. Підсумок року — навчаємось без невстигаючих. Але скільки «попобігали» ми, скільки похвилювалися разом з комсомольським активом, перш, ніж досягли цього. І зізнаюсь відверто, радісними видавалися нам оті трійки, що «закрили» двійки. То виходить є трійка й з «плюсом»?

Або інше. Оцінки, якими вимірюються наші знання, складаються з п'яти балів. У будь-якому колективі, з будь-якого предмета можна визначити, хто знає найкраще, хто знає слабіше, і хто ще слабіше. Отже, трійка вічна?

„ТВЕРДА“ ТРІЙКА

Все-таки не згодна. Ні з першим, ні з другим. Вчитися можна краще. Другорічництво вже не має такого хронічного характеру, як раніше. Тож настав час, коли комітети комсомолу, весь шкільний актив повинен перенести «вогонь» на трійку. Адже це там затаїлися і «майже двієчки», там — ліньки, там—крихкість характерів. І сила-силенна інших бід, якими «хворіють» переважно трійочники.

ЩО Ж ПРОТИ НИХ?

Зішлюся на досвід нашої школи. Як і в будь-якій справі, доводиться вибирати нам між «піском» і «цукром». Є ще окремі школярі, яких не гріх і «пропісочити». До таких принципово ставляться комітет комсомолу, класні бюро, їх прізвища в рейдових матеріалах «Комсомольського прожектора», стінгазетах, випусках радіогазети.

Є й такі, кого слід, як-то кажуть, «підтягти». Для таких працюють пости взаємодопомоги, консультпункти, за ними закріплюємо відмінників.

Є й треті: ті, кого слід заохотити до знань. Чимало учнів у нашій школі «відкрили» для себе фізику, хімію, літературу та інші дисципліни під час предметних тижнів. Шість таких днів включають у себе багато: і виставки, і коркурси, і диспути, і вечори. Чимало дають предметні гуртки. Завітайте, наприклад, на заняття історичного, поїдьте з ними на екскурсію по місту, послухайте, як обговорюють вони новий експонат музею чи якусь невідому досі сторінку з минулого краю? І ніби по-іншому глянете на світ, по-іншому захочете жити. Чи не тому серед гуртківців «трійка» з історії — «ЧП»?

Особливо хочу сказати про наукові шкільні товариства. Гучна назва, чи не так? Але на ділі, часом, не «тягне» таке товариство більше звичайного предметного гуртка. Нещодавно розбирали ми на комітеті комсомолу свої ШНТ «Інтеграл» і «Кварт». Вказали на те, що знизили шкільні науковці свою активність, вказали на суб'єктивні причини. Але є й такі, які поправити ми самі не в змозі. Для того, щоб вести дослідницьку роботу на належному рівні, потрібні міцні контакти з учеными. А як їх встановити? З ким? Адже ми віддалені від наукових центрів.

Напевне, питання про «малу» науку школи потребує вирішення у республіканському масштабі.

Є ще одне побажання. Хотілося б зібратися разом з тими, хто поставив за завдання боротися з трійкою. І послухати на такому зльоті чи семінарі виступи науковців, вчителів, комсомольських працівників, обмінятися досвідом зі своїми ровесниками. Важлива, велика справа — боротьба з трійкою. І підходити до неї слід не кустарно, не роздрібно, а глибоко, діловито.

Е. БАРАННИК,
учениця Олександрійської середньої школи № 17.

СПОРТ

Олімпійська надія

Три дні в Києві проходили республіканські змагання наймолодших гімнастів на кубок «Надія». Кіровоградська область, як і всі інші, що входять до другої групи, була представлена чотирма спортсменами. Вони виступали за програмою першого розряду для дорослих.

Великого успіху добився учень шостого класу Кіровоградської середньої школи № 11 Ігор Михайличенко — вихованець тренера О. Л. Яровинського. Весь час він лідирував, випереджаючи на 0,3 бала львівського школяра Степана Марцинського. Проте останні вправи на перекладині львів'янин провів краще і вийшов уперед з перевагою в 0,1 бала. Михайличенко став срібним призером і включений кандидатом до складу збірної команди країни.

Непогано, як для дебютантів, виступили також інші члени кіровоградської команди — Таня Цибульська, Лариса Проскуріна з Кіровоградської ДЮСШ № 1 та Андрій Атращенко (ДЮСШ спортклубу «Зірка»).

Старт „Юності“

Поєдинками шашкістів в Кіровограді почалась міська зимова спартакіада «Юність». Визначились перші переможці змагань за місцем проживання серед підлітків. Командою взяли верх шашкісти «Дружби» (ЖЕК № 1).

На черзі поєдинки хокеїстів, тенісистів, стрільців.

Р. КРЕНДЕЛЬ,
старший інструктор-методист міського житлоуправління.

Матчова зустріч

В манежі дитячо-юнацької спортивної школи обласного комітету по фізкультурі і спорту відбулась матчова зустріч з легкої атлетики. Гостями організаторів змагання були їх ровесники з ДЮСШ № 3 Кіровоградського міськвно, спортклубу «Зірка», Знам'янської і Долинської ДЮСШ. Серед хлопчиків і дівчаток старшої вікової групи (12—13 років) переможцями у триборстві вибили Тетяна Брицова (спортклуб «Зірка») та Ігор Гаєвський (Долинська). Краще за всіх у наймолодшій групі виступила вихованка ДЮСШ облспорткомітету Іра Кучерова. Вона перемогла у триборстві та стрибках у висоту.

Серед переможців були також Лариса Гречко (ДЮСШ облспорткомітету), Сергій Максаков і Валерій Балакан (ДЮСШ міськвно).

ДО РОБІТНИКІВ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ РАДІОВИРОБІВ ЗАВІТАЛИ ПРАЦІВНИКИ СЛУЖБИ ПОБУТУ. МОДЕЛЬЄРИ ПОКАЗАЛИ СВОЇ МОДЕЛІ ОДЯГУ СЕЗОНУ-76.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ПРИГОЩАЛИСЯ СОЛОДКОЇЖКИ

Свої сюрпризи приготував до зимових канікул і Кіровоградський обласний трест громадського харчування. В трьох його підприємствах — ресторані «Відпочинок», кафе «Дитяче» та «Сніжинка» з 1 по 11 січня 1976 року щодня для дітей міста та гостей проводилися дні солодкоїжки. Юним відвідувачам досвідчені кулінари і кондитери міста запропонували у розширеному асортименті кондитерські вироби, желе, ароматні муси, свіжі та запечені фрукти, соки, морозиво з різними наповнювачами, блюда дитячого харчування.

ПОГОДА

Вдень 13 січня по території області і місту Кіровограду передбачається хмарна з проясненнями погода, невеликі опади. Вітер західний 5—9 метрів на секунду. Температура повітря по області 0—3, по місту 0—2 градуси тепла.

За даними Українського бюро погоди 14—15 січня передбачається хмарна з проясненнями погода, часом сніг, місцями хуртовина. Вітер північно-західний 7—12, часом 10—15 метрів на секунду. Температура повітря 14 січня вночі 2—7, вдень 0—5 градусів морозу, 15 січня вночі 5—10, вдень 1—6 градусів морозу.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 12501, Індекс 61197, Зам. № 13, Тираж 60 000,

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.